

sikre sig disse Millioner, for saa vilde de nok kunne prøve Fællesdriften, ellers tror jeg ogsaa, det vilde gaa temmelig galt.

Naar det ærede Medlem udtalte sin Tilslutning til Grundtvig, saa siger jeg: Ja, følg bare ham. Det er en udmærket Mand. Det vilde være i høj Grad en Vinding for Socialdemokratiet, om de lærte noget mere af denne Mand. Saa støttede det ærede Medlem sig til Henry George, men det er jo en kendt Sag, at Socialdemokraterne have udgivet et Stridsskrift mod Henry George.

Jeg skal ikke forlænge denne Debat.

Idet jeg mener, at det vilde være forkert at forlade den Vej, som Sagen nu er inde paa, i Betragtning af det Arbejde, der er gjort fra den højtærede Justitsministers Side, vil jeg tillade mig at fremsætte følgende Paastand om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen: „Idet Tinget ved Justitsministerens Udtalelser føler sig forvisset om, at han fremdeles vil arbejde paa en heldig Løsning af det i det foreliggende Forslag til Beslutning ommeldte Forhold, gaar det over til Dagsordenen“. Jeg skal tillade mig at anbefale denne Dagsorden til Tingets Vedtagelse.

Formanden: Der er nu stillet Forslag om Overgang til Dagsordenen saalydende:

„Idet Tinget ved Justitsministerens Udtalelser føler sig forvisset om, at han fremdeles vil arbejde paa en heldig Løsning af det i det foreliggende Forslag til Beslutning ommeldte Forhold, gaar det over til Dagsordenen.“

Det er nu kun om dette Forslag, at Forhandlingen vil dreje sig.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*Marott*): Mine Meningsfæller og jeg føle os ikke forvissede om, at den højtærede Justitsminister vil arbejde paa den Sag paa en saadan Maade, som vi ønske det, og saaledes, at vi saa hurtigt som muligt kunne faa Sagen frem paa Rigsdagen. Thi naar den højtærede Minister maa indrømme, at han har siddet i halvsvyvende Aar over denne Sag, synes deraf at fremgaa, at det kan have lange Udsigter. Det maa jo være et meget vanskeligt Arbejde, der paa den Maade er overladt til Ministeren, saa jeg synes, han maa være glad ved at faa en Kommission til at overtage det. Der er sikkert nok at bestille alligevel i Justitsministeriet. Men det fremgaar af denne Forhandling og allerede af det Faktum, at denne Dagsorden er stillet, at det ikke vil være muligt for Mindretallet at faa

gennemført det foreliggende Forslag. Selv om vi altsaa ikke kunne erkende, at den højtærede Justitsminister har de bedste Betingelser for at udarbejde Forslag om hele denne Sag, ville vi dog ikke stemme mod dette Forslag om motiveret Overgang til Dagsordenen, men vi ville undlade at stemme, idet vi samtidig lægge hele Ansvar for denne Sags videre Udsættelse over paa Flertallet og den højtærede Minister. Jeg vil tilføje, at vi fra vor Side forbeholde os igen til Efteraaret at stille vort Forslag om en Kommission, for saa vidt den højtærede Minister ikke til den Tid har faaet en Ende paa sit vanskelige Arbejde.

Justitsministeren (*Alberti*): Den Trusel, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte om at komme igen til næste Efteraar, maa jeg sige, skræmmer mig ikke. Jeg har, hvad jeg allerede nævnedes, da jeg havde Ordet forrige Gang, arbejdet paa denne Sag, og jeg nævnedes de forskellige Grunde, som have medført, at Arbejdet endnu ikke er tilendebragt. Hvornaar det vil være tilendebragt, er det mig ganske umuligt at sige, blandt andet fordi Arbejdet selvfølgelig ikke kan foreligge paa Rigsdagens Bord uden samtidig med et Forslag om Fæstespørgsmaalet i Almindelighed ogsaa paa de Godser, der ikke ere Len og Stamhuse, og dette Forslag hører, som ethvert af de ærede Medlemmer vide, ikke ind under Justitsministeriet, men under et andet Ministerium, og vil selvfølgelig give Anledning til Overvejelse, Tilvejebringelse af mange Oplysninger og lignende, saa at det er mig ganske umuligt at sige, paa hvilket Tidspunkt det vil kunne være færdigt.

Allerede af den Grund er det mig ganske umuligt i Dag at sige, naar Forslaget vil blive fremsat. Men naar den ærede Ordfører atter udtalte, at naar Arbejdet endnu ikke var ført til Ende, vilde det være godt, at jeg havde en Kommission til at hjælpe mig dertil, vil jeg sige, at hvis den Kommission virkelig skal sætte sig ind i Sagen, saaledes som jeg har gjort det, og virkelig skal studere det Materiale, jeg har studeret, vil den saamænd komme til at sidde adskillige Aar om det og vil ganske umuligt kunne blive færdig, som der staar i Forslaget, til at fremlægge Forslag paa Rigsdagen inden Udgangen af 1908. I hvert Fald, hvis Kommissionen virkelig gjorde sig færdig inden det Tidspunkt, kan jeg garantere det høje Ting for, at det blev noget grueligt Jaskeri.